

HÍRLEVELE

2013. karácsony

„Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését”

Nemrégiben terjedt el a hír, hogy Edvard Munch híres festménye a „Sikoly” rekord áron 120 millió dollárért kelt el. Ez a kép valójában egy pasztell kép, egy négyes sorozat, melyből az egyik most magánkézbe került. Aki ismeri a képet, az fel tudja idézni a kétségbe esett női alakot, amint a fejét fogja és sikolyra kerekedik a szája. Körülötte a táj és néhány alak természetes közege a kellemes hétköznapiaknak. A sikoltó alak azonban önmaga rettenetébe van zárva. A kép 1904-ben készült, mintegy látnoki módon jelenítette meg mindazt, amit a XX. Század hozott. A művész írta: „A betegség, a téboly és a halál voltak azok az angyalok, amelyek körül vették bölcsőmet.”

A hír azért döbrentett meg, mert éppen a Sikolyért adtak ennyi pénzt, megelőzve Picassot, és a világ művészetének halhatatlanjait. A hír éppen karácsony előtt kelt szárnyra, az angyali híradás és a mennyi világ kinyílásának idején. A menny közelsége éles kontrasztja a Sikoly pályafutásának. Arra készített bennünket, hogy lépjünk túl a hangulati elemek világán, vizsgáljuk meg hitünket, reménységünket a karácsonyi evangélium, a testté lett Ige örömhírének fényében. Jézus élete egyetlen harc volt a betegség, a

téboly és a halál ellen. Ezekben ott sikolt a bűnbe zuhant ember félelme a kárhozattól, a semmi rettenetétől, a hiábavalóság diadalától.

A karácsonyi evangélium hatalmas üzenete az, hogy ezeknek a sötét hatalmaknak démoni szárnysuhogtatása helyett felhangzik a mennyi kórus: „Ne féljete, mert íme hirdetek nektek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz: Üdvözítő született ma néktek, aki az Úr Krisztus a Dávid városában.”

Ez az üzenet a legdrágább minden üzenetek között, mert az Úr Jézus Krisztus az életét adta azért, hogy ne a betegség, téboly és halál angyalának rabszolgái legyünk, hanem Isten szabad gyermekeiként élhessünk ebben a világban a

nyitott ég alatt. Sikoly helyett az angyali ének és istendicséret töltse meg a szívünket és a szánkat. Áldott karácsonyt mindenkinek.

Nagy Péter

Emlékezés és jövőkép (gondnoki beszámoló)

II. Péter 3,1 „... tiszta gondolkozásokat emlékeztetés által serkentetem.”

Előző Hírlevelünk a Reformáció ünnepére jelent meg. Nekünk reformátusoknak 2009-2014 között a Kálvin emlékévek során, születése 500. és halála 450. évfordulója között különös hangsúlyt kap az emlékezés és a jövőbe tekintő tiszta gondolkodás egyidejű megélése. 100 éve, 1913. decemberben választották meg gyülekezetünk első önálló lelkészének Marjay Károlyt. Vezető lelkészünk – Nagy Péter – a nyolcadik az öt követő lelkészek sorában. Az önálló gyülekezet első gondnoka Hegedűs Sándor volt, jelen sorok írója tizenötödikként követi őt a szolgálatban. Az akkori közlekedési nehézségek miatt a gyülekezet hat helyen (Budafokon, Albertfalván, Kelenvölgyben, Budatétényben, Nagytétényben és Baross Gábor telepen) tartott istentiszteleteket számos munkatárs áldozatvállalásával, akár család-

di otthonokban is. Nagytétény-Baross Gábor telep Demjén István kezdeményezésére már 1927-től önálló gyülekezetté válhatott. Kelenvölgy-Albertfalva a diktatúrák szorításának elmúltával, 1997-ben kezdte önálló gyülekezeti életét. Budatétényben pedig a tavalyi kezdeti lépések után a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskolában indult meg lendületesen a tanítás mellett a hitbéli közösségi élet is idén.

A Budafoki Esték keretében áprilisban Harmathy András szigetszentmiklósi lelkész, egyházunk Jövőkép Bizottságának elnöke tartott érdekes előadást arról, hogyan járulhat(na) hozzá minden gyülekezeti tag kisebb és nagyobb közösségünk megújulásához. Azóta több kisközösség is elkezdte feldolgozni az „Érintés” (erintes.reformatus.hu) füzet tematikáját. Gyülekezetünk Némethné Pötördi Zsuzsanna vezetésével a július 31-i határidőre összegezte az eredményeket, melyek mélyebb hatását remélhetőleg tapasztalni fogjuk a következő években. Most csak a javasolt küldetésnyilatkozatunkat emelem ki:

A gyülekezetünk só és világosság kíván lenni itt Budafokon, ahová Isten helyezte. Bizonyágtételének tartalma a Krisztusban kapott üdvösség hirdetése. Megtapasztalva azt, hogy növekedése nem öncélú, hanem szolgálatra hívta a Szentlélek. A gyülekezet szeretetközösségében a „Familia Dei” lelkületével szolgál, mind a gyülekezet tagjai, mind az intézményeit igénybe vevő családok között.

Az országos adatgyűjtés határidejét október 31-re tolták ki. Az eredményeket a november 14-i zsinati ülésen tárgyalt, nyilvánosan is elérhető előterjesztés összegezte (<http://www.reformatus.hu/lap/ejb/mutat/8374/>). Az áttekintés felemás képet mutat. „Egyházunk 1301 gyülekezetéből összesen 207 küldött be anyagot...Az újdonság nem a formában van elsősorban, hanem az általa közvetített értékekben, melyek a következők:

- Az individualizmussal szemben a koinónia - helyi és országos közösség élménye.

- A fogyasztói mentalitással szemben a participáció - cselekvés élménye.
- A bürokratikus szervezettel szemben az organizmus - kapcsolatok élménye.
- A szabad sodródás helyett a felelős jelenlét - elköteleződés élménye.

Azt, hogy közegyházi életünket ezek az értékek és élmények határozzák meg nem csak vállalhatónak, de kívánatosnak, sőt még bizonyágtétel értékűnek is tekintjük a jelen társadalmi helyzetben. Azok, akik komolyan vették a részvételt, örültek a párbeszéd szemléletének, és mindannak amit ezek a találkozások gyülekezetünkben munkáltak. ... Ezek alapján megállapíthatjuk, hogy az Érintés füzet által kezdeményezett országos párbeszéd fogadtatása pozitív volt.” Remélem, hogy ez a folyamat nem zárul le, hanem egyházunk megújulásának bölcsője lehet. Gyülekezetünkben is kérjük a testvéreket, hogy szolgálatukkal és odaszánásukkal a látható intézményfejlesztés mellett a lelki ház építésében is vegyenek részt. A nagyobb közösségek csak a személyes és a családi lelki élet egészsége mellett fejlődhetnek. A jövőképről való gondolkodást segítheti az édesapám, néhai Németh Géza református lelkész megújulással kapcsolatos írásait összegyűjtő, az iratterjesztésben elérhető „Miért fontos... az egyházi jövőkép?” című kötet is.

November 19-én, kedden Duráczy Bálint szociológus, az MRE Egyházzsociológiai bizottságának titkára *A népszámlálás tanulságai a történelmi felekezetek számára* címmel tartott előadást.

November 23-24-én Nagy Péter lelkész, Gyarmati Imre és Szalontay Károly presbiterek személyesen vitték el gyülekezetünk ajándékát, a 350 bibliaolvasó kalauzt mezőpaniti testvérgyülekezetünknek. A jövő év folyamán tervezzük, hogy egy busznyai látogatót fogadunk tőlük Budafokon.

November 24-én volt az idei naptári év utolsó *ajtónyitogató istentisztelete*. A következőre január 26-án kerül sor. Szeretettel várjuk rá iskolánk tanulóin és szüleiken kívül minden hittanos gyermeket és szüleiket valamint a gyülekezetünket még kevésbé ismerő érdeklődőket is.

November 30-án Rideg Erika szervezésével ismét megtelt a gyülekezeti terem az *adventi női délutánra*. A férfiak is örülhettek az eredménynek, a szép adventi koszorúknak.

December 1-én ismét nagy sikerrel tartottuk meg *adventi gyermekműsorunkat*. Ez csak a csúcspontja annak a hihetetlen munkának, amit Ábrahám Angéla vezetésével a hitoktatás többi munkatársával (Csűrös-Varga Vanda, Pajzs Réka és Papp-Tóth Viola) együtt végeznek. A gyermekek hiteles és színvonalas oktatása mellett jelentős adminisztrációs terhet is viselnek. Ezúton is köszönjük a szülők bizalmát, akik a kötelezően választható *hit- és erkölcsstan* tantárgyra írták be gyermekeiket. Kérem, hogy 2015-ben is terjesszék ennek az új lehetőségnek a jó hírét.

December 8-án láttuk vendégül az őrbottyáni Barnabás csoportot Csőri-Czinkos Gergő intézeti lelkész vezetésével és Jani Marianna diakónus szervezésében. Köszönjük a fiúk ajándékait biztosító testvérek odaszánását.

December 15-én délután a szokásos jó hangulatban és sok finom sütemény mellett tartottuk a nyugdíjasok karácsonyi alkalmát.

Elindult az *iskolai és óvodai jelentkezés* is. Kérem a testvéreket, hogy a gyülekezeti kötődésű gyermekek jelentkezési lapját mihamarabb adják le lelkesi ajánlással együtt, hogy a várható túljelentkezésnél ezt időben figyelembe tudjuk venni. Köszönjük az óvoda és az iskola pedagógusainak és a szülőknek az eddigi odafigyelést a bemutató alkalmak során. Remélem, hogy az intézmények és a gyülekezet kapcsolatának erősödése a ránk következő évben is folytatódik.

A *zsoltáros istentisztelet (vespera)* úrvacsorai előkészítőként is szolgált az idei évben és jövőre is, először majd január 4-én.

A gyülekezet idén is takarékosan gazdálkodott, azonban a tavaszi viharok során megtépázott torony alaposabb vizsgálata mellett kiderült, hogy a templom külső díszének és vakolatának a stabilitása is megingott. Ezért sürgősen kellett több helyen is alpinista technikával felújítást és kármegelőzést végezni mintegy 1,8 millió Ft értékben, ami felemésztette az építési célokra félretett tartalékunkat. Emiatt is mintegy 300 000 Ft hiánnyal vágunk neki decembernek, amikor az átlagnál nagyobb szokott lenni a bevételünk, ezért remélhetőleg veszteség nélkül zárhatjuk az idei évet. Várjuk a testvérek adományait, hogy a *templom külső megújítása* és rendbetétele folytatódhasson.

Gyülekezetünk szolgálatát jelentős mértékben segítik a különböző *pályázatokon* elnyert támogatások is. A legjelentősebb hír ezen a héten érkezett. KEOP pályázaton iskolánk mintegy 141 millió, óvodánk pedig mintegy 56 millió Ft támogatást nyert el energetikai felújításra. Budafok-Tétény önkormányzata ehhez 30 millió Ft értékben biztosított előleget. Az EMMI támogatásának köszönhetően 15 millió Ft értékben folytattunk le eredményes közbeszerzést az iskola konyhájának elindításához. Ha minden a tervek szerint halad, 2014. március-áprilisban elindulhat a főzés is. Az elmúlt héten írtuk alá az EMMI 15 millió Ft értékű támogatási szerződését az iskola informatikai közparkjának felújításáról. Alapítványunk közel 800 000 Ft-os támogatást kapott az 1%-os támogatásokból, amit táborozások támogatására használt fel. Jelentős összeggel támogatja alapítványunk közösségi munkáját a Civil Alapprogram is.

A következő évre is békességet és áldott munkálkodást kívánok mindenkinek. A presbitériumban és a munkatársak között a 2014-es évre a hitbéli elmélyülés, a szolgálatra való odaszánás és a rendszeres imaélet merült fel vezérfonalként. Várjuk az ötleteket az ezt jól kifejező egy-két szavas jel-

mondatra. Kérjük a testvérek imádkozó támogatását a 2014. január 17-19-én tartandó munkatársi hétvégére is.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az **egyházfenntartási járulék** (nem adó!!!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket.

A bibliaolvasó kalauzunk szerinti egyik mai igével zárom köszöntőmet:

II. Péter 3, 2

„... emlékezzetek a szent próféták korábban mondott beszédeire és apostolaitoknak az Úrtól és üdvözítőtől vett parancsolataira.”

Budafok, 2013. december 21.

Áldás! Békesség!

Németh Géza gondnok

Mezőpanit és a Bibliaolvasó Kalauz

A Szentírás olvasásában a legjobb, ha azt módszeresen, rendszeresen és folyamatosan tesszük. Ebben igyekszik segítségünkre lenni a Bibliaolvasó Kalauz. A történelem viharai nagyon szétszórta nemzetünket és így egyházunk tagjait is. A Kalauz az egyik összekötő kapocs a magyar reformátusság nagy családjában.

Gyülekezetünkben szép hagyomány, hogy minden évben eljuttatunk 350 darab Bibliaolvasó Kalauzt a testvérgyülekezetünk tagjaihoz. Évről évre küldtük ezeket a köteteket Mezőpanitra. A novemberi presbiteri gyűlésen elhatároztuk, hogy idén egy küldöttségünk személyesen fogja átadni a kalauzokat. Az Advent közeledte, és a budafoki gyülekezet sűrű programja csak egy villámlátogatást tett lehetővé. Nagy Péter lelkész, Gyarmati Imre presbiter, és jómagam Szalontay Károly, november 23.-án hajnalban indultunk Erdélybe. Az Úrnak is biztosan tetszett a küldetésünk – ez nem

egy egyszerű utazás volt – mert vigyázta és egyengette utunkat. A legnagyobb bizonyosság erre, a magyar román határon történt, az okmányok ellenőrzésekor. A szigorú határőr tőlem, mint a gépkocsi vezetőjétől kérdezte, hogy melyikünk Nagy Péter, hová megyünk, meddig maradunk? Hamarosan kiderült a bizalmatlanság oka, lelkészünk igazolványa 20 napja lejárt. És itt jött az Isteni segítség. A mindig keményszívű román határőr mosolygott, és engedte a szabad utat számunkra. Már biztos, hogy Isteni küldetésünk van. Hosszú utazás után megérkeztünk, és hazaérkeztünk. MEZŐPANIT. Csupa nagybetű. Egy ilyen érkezést mindenkinek át kell élnie. Sajnos rövid az idő, átadjuk a kalauzokat, vacsora, éjszakába nyúló beszélgetés, és már vasárnap van. Kezdődik az Istentisztelet, Nagy Péter prédikál, a gyülekezeten pedig látszik, hogy várták ezt a napot. Istentisztelet után rögtönzött presbiteri gyűlést tartunk, és úgy beszélgetünk, mintha egy gyülekezet lennénk. Mezőpaniti ravatalozó építése, és a budafoki református iskola indulása mindannyiunk öröme és gondja. A társalgás úgy folyik, mintha nap mint nap találkoznánk. Átadjuk a vendéglátóinknak gyülekezetünk tagjainak jókívánságait, amit ők határtalan szeretettel fogadnak, és viszonznak. Szavakkal nem tudom leírni azt, amit mi átéltünk. Szinte egyszerre fogalmazódik meg hármunkban, hogy 2014. májusában, meghívjuk és vendégül látjuk a mezőpanitiakat Budafokon. Tudom, hogy gyülekezetünkben sokan ápolnak baráti kapcsolatot a testvérgyülekezet tagjaival, és biztos vagyok benne, hogy nagyon várják az érkezésüket. Egy gyönyörű májusi hétvégét fogunk együtt tölteni, pontos időpontot a januári munkatársi együttlét után tudunk mondani.

Sajnos elrepült az idő, már biztos hogy éjszaka fogunk Budafokra érkezni, de a fáradságot elfelejteti velünk, a szeretetben eltöltött közös idő. Viszont látásra mezőpanitiak.

„Olvasd minden nap a Bibliát, hogy megerősödj üzenetében.”
„Isten dicsőségét magasztaljuk.”

Szalontai Károly

Konfirmációs bizonyágtétel

Kuruczné Domaházi Margit vagyok. Debrecenben születtem, a cívis városrészben nevelkedtem. A református gondolkodás, erkölcs természetes módon volt neveltetésem része.

A Kossuth Lajos Gyakorló Gimnáziumban érettségiztem, mely ekkor (a 70-es évek vége) a Dóczi Leánynevelő Intézet, ma Dóczi Gimnázium, épületében volt. Még tanítottak olyan tanárok, akik kötődtek az egykori iskolához, továbbadták a szigorú, de mégis emberi nevelési elveket. Emlékszem, minden évben meglátogattott bennünket Szabó Magda író, aki az iskola növendéke volt, és soha nem tudott elszakadni tőle. Tanítva mesélt nekünk a régi időről, a múlt ott volt velünk, ott élt bennünk. Akkoriban forgatták az Abigél című regényéből készült tévéfilmsorozatot, melyről sokat mesélt nekünk.

Az egyetemet már Budapesten végeztem, 30 éve élek itt, ebből 25 éve Budatétényben. Férjem és gyermekeim katolikusok, szoros kapcsolatba kerültem a Baross Gábor Telepi Jézus Szíve Templom közösségével. A velük való kapcsolatom élesztette fel bennem a vágyat, hogy erősítsem meg a református egyházhoz való tartozásomat. Ekkor kezdtem a budafoki gyülekezeti alkalmakat látogatni.

Megkérdezhetik tőlem, miért most konfirmálok, miért a hosszú várakozási idő?

Én magam is sokat gondolkodtam ezen, amíg el nem olvastam újra a Szentírásból az emmauszi tanítványok történetét Lukács evangéliuma 24, 13-36. versében, és magamra ismertem. A két tanítvány Jézus keresztre feszítése utáni harmadik napon elindul Jeruzsálemből haza, és útközben csatlakozik hozzájuk Jézus, akit nem ismernek fel. Jézus előbb kérdegeti, majd tanítani kezdi őket, és hosszasan magyarázza nekik a Bibliát.

Az emmauszi tanítványok naponta találkoztak Jézussal, ismerték a tanítását, az életét, tudtak a keresztre feszítésről, és még sem ismerték fel Jézust. Hosszú éveket töltöttem a Szentírás olvasásával és az Ige hallgatásával, és mindig csak halogattam a döntést, hogy elkezdjem a konfirmációra való felkészülést. Valami hiányzott, valamit nem láttam meg én sem Jézus tanításából. Gyakran elolvastam Pál apostol megtérését, a damaszkuszi úton történeteket, amikor Jézus váratlanul jelenik meg Saulnak, hogy azután az egész életét megváltoztassa.

A saját történetem azt példázza, hogy létezik az emmauszi út is, amikor együtt élünk Jézussal, mindent tudunk róla, úgy gondoljuk, hogy befogadtuk az életünkbe, és még sem ismerjük fel őt.

Az emmauszi tanítványok tulajdonképpen a feltámadt Jézust nem ismerték fel. Világossá vált számomra, hogy a feltámadás megértése hiányzik, pedig a feltámadás a hitünk alfája és omegája. Innen nézve válik igazgá, hogy Jézus Isten fia volt, akit azért küldött az Atya, hogy úgy legyen a mi Megváltónk, hogy emberré váljon, keresztre feszítsék, meghaljon, és harmadnapon feltámadjon. Régebben, amikor erről olvastam, csak elfogadtam, mint tény, és nem gondolkoztam rajta. Mit jelent az, hogy testben feltámadt, hogy legyőzte a halált?

A Szentírás két dologgal bizonyítja Jézus feltámadását, a tanítványok és a szemtanúk empirikus tapasztalatával és megváltozott életével. Látták a feltámadt Jézust. És ez a tapasztalat teljesen megváltoztatta őket. Megértettem, hogy én ugyan most nem láthatom a feltámadt Jézust, de hiszem, hogy ez így történt.

Ezzel az elfogadással számomra is minden világossá és egyszerűvé vált. Ha Jézus feltámadt, akkor él. Ha ő él, akkor él az Atya is, aki elküldte őt hozzánk. Amikor a tanítványok felismerték a feltámadt Jézust, minden világossá vált számukra, amit Jézus tanított nekik. Jézus feltámadása, a halál legyőzése azt bizonyítja, hogy Isten tulajdonai vagyunk, nem a gonoszé. Ez az Isten pedig élő Isten, aki itt van velünk az életünkben. Ez a felismerés, ez a tudás az én emmauszi utam vége.

Ezért állok most itt készen a konfirmációra. Átélem azt az örömet, amit a tanítványok érezhettek, amikor felismerték Jézust.

Irodalomtanár vagyok, és nagyon szeretem a verseket, az egyik nagyon szeretett verset szeretném felolvasni, mely sokat jelent a számomra:

Kalkuttai Teréz anyja: Öröm

Az öröm imádság, az öröm erő.

Az öröm háló, amellyel lelkeket foghatunk.

Isten szereti az örvendező imádságot.

A legjobb módja, hogy Istennek hálát adjunk:

ha dolgunkat örömmel tesszük.

A szerető szív vidám szív.

Ne engedd, hogy a gondok úgy hatalmukba kerítsenek;

hogy miattuk elfelejtsz örülni a feltámadt Krisztusnak.

Mindnyájan Istenhez vágyódunk, a mennyországba,
de hatalmunkban áll, hogy már most és itt nála legyünk a mennyben,
s minden pillanatban boldogságban részesüljünk.

Ez azt jelenti:

szeressünk úgy, ahogyan ő szeret,
segítsünk, ahogyan ő segít,
adjunk, ahogyan ő ad,
szolgáljunk, ahogyan ő szolgál,
mentsük meg az embert,
ahogyan ő megment minket,
huszonnégy órán át vele legyünk,
és a legnyomorúságosabb öltözékben is felismerjük.

Áldás, békesség.

Kuruczné Domaházi Margit

2013-2014-es évforduló tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérjék figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetések, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkesi iroda telefonszámán.

Időpont	Program
December 25. (szerda) 10.00	Úrvacsorás istentisztelet
December 26. (csütörtök) 10.00	Úrvacsorás istentisztelet
December 31. (kedd) 18.00	Évzáró istentisztelet
Január 1. (szerda) 10.00	Évkezdő istentisztelet
Január 4. (szombat) 18.00	Vespera
Január 17-19. (péntek-vasárnap)	Munkatársi hétvége Berekfürdőn
Január 26. (vasárnap) 17.00	Ajtónyitó istentisztelet

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
18.00 Ifjúsági óra

Hétfő

18.30 Énekkar

Kedd

9.30 Baba-mama kör
18.00 Bibliaóra

Szerda

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
15.00 Konfirmációs órák
17.30 Női bibliaóra (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Bibliaóra
19.30 Ádám kör (kéthetente)

Péntek

14.00 Konfirmációs órák

Szombat

18.00 Vespera (minden hónap első szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 22 78
E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu

Vezető Lelkes: Nagy Péter
Iskola-lelkes: Csűrös András
Beosztott lelkesek: Csűrös-Varga Vanda és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Diakónus: Jani Marianna
Hitokató: Ábrahám Angéla
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu>

Merre visz az út?

avagy az első komoly szülői döntés a gyermekvállalás után

Lányunk Boróka a Rózsakeri Demjén István Református Általános Iskola 1.a osztályának lelkes kisiskolás tanulója. Közel egy évvel ezelőtt még csak körvonalazódni látszott, mi is legyen az iskolakérdéssel. Azóta már tudjuk, hogy hála Istennek, a lehető legjobb döntést hoztuk anno közösen.

A most öt éves gyermekek szüleinek a mindennapok sürgés-forgása, a hétköznapok szürke monotonitása közepette ott motoszkál a fejében szinte kiverhetetlenül, elkergethetetlenül az iskolaválasztás gondolata. Elég érett-e a kis csemeténk testileg csak úgy, mint lelkiileg és szociálisan, hogy kurta egy év múlva magát büszkén kihúzza, kíváncsian a világra és annak titkaira, tudásszomjjal üljön az iskolapadba? Vagy inkább tartjuk a még izgó-mozgó, hebrencs, egy helyben 5 percnél többet megülni nem tudó, érdeklődő de egyszerre sokfelé figyelő törpénket plusz egy évet az óvoda melengető, védő, dadus néni által szeretgető, ölelő karjai között? Nehéz döntés, annyi bizonyos. De ki ismerné jobban nálunk a lassan iskolaéretté cseperedő gyermekünket, ha nem mi... de ne feledkezzünk meg a lurkónk közösségben tanúsított magaviseletét legjobban ismerő óvó nénikről, akik igen nagy segítségünkre lehetnek a választás időszakában.

Nálunk nem volt kérdés, hogy a még ovis csemeténk menjen vagy ne menjen, hiszen Borka lányunk 2006 augusztusában született, így csak 2013 szeptemberében kezdhettem meg iskolai tanulmányait...kapott egy év haladékos, na és

persze egy év önfelelt játékot, kacagást, szigorú szabályokat még nélkülöző, az otthon melegét kicsit még pótoló óvodai légkört. De ha hat évesen mehetett volna, nem tartottam volna vissza.

Nem kevesebb mint egy évvel ezelőtt, nálunk is eljött az a várva várt pillanat (pedig mintha most lett volna, hogy megszületett, hogy az első lépéseket megtette, hogy az első szavakat kimondta), amikor a nagy döntést meg kellett hozni: melyik iskola a legmegfelelőbb a gyermekünk részére. Merthogy az iskolaválasztásnál mindenképpen figyelembe kell venni, hogy a kisiskolás életében az első négy év az alapozás szakasza, döntő fontosságú a jövőre nézve, hiszen ettől függ a továbbiakban többek között a tanulási kedv is.

Ma már nem olyan egyszerű a helyzet, mint a mi időnkben, mikor mindenki a körzeti iskolájába járt kötelezően. Óriási a választék a környékbéli, kerületi iskolák közül, csak győzzük mindegyiket végigjárni, az ismertetőket elolvasni, tanulmányozni, nyílt napokon látogatást tenni, ismerősöktől, barátoktól információt begyűjteni és a sok ismeretanyag birtokában körültekintően, felelősségteljesen dönteni.

Őszintén szólva nálunk a választást két dolog is megkönnyítette. Boróka papájával mi Buda első Református iskolájába jártunk anno, a Baár – Madas Református Gimnáziumba, tehát miután adott volt Buda második református iskolája, ráadásul a közelünkben, ez egy plusz előnynek számított a kerület többi iskoláival szemben. Emellett az iskola első nyílt napi bemutatkozója alkalmával, ahogy megismerte Borka Betti nénit, a leendő elsősök tanító nénijét (aki jelenleg az osztályfőnöke), azonnal kölcsönös szimpátia volt kettejük között. Ahogy Dr. Vekerdy Tamás is felhívja a szülők figyelmét arra, hogy a gyermek nem a tantárgy vagy az órákon megszerezhető tudás miatt tanul, hanem ebben a korban még csak is a tanító néni kedvéért, tehát nagyon fontos a gyermekünknek megfelelő tanító kiválasztása. Nálunk ott akkor eldőlt, hogy az általunk hozható legjobb döntés a Rózsakeri Demjén István Református Általános Iskola.

Azóta Borka lelkesen jár iskolába minden nap, csillogó szemekkel meséli a tanórákon szerzett sikerélményeit, a piros pontokat, a csillagokat. Hétvégén a házi feladatokat dudorászva, énekelve, jókedvvel írja meg és arcán fülig érő mosollyal mutatja a hétvégére hazahozott tankönyvekben mi mindent tanult. Úgy érzem sikerült közösen jól választani, helyesen dönteni.

Az óvodások látogatása a Demjén István Református Általános Iskolában

Az óvodában már az előző héten nagyon sokat beszélgettünk az iskoláról, és azt mondtunk, hogy küldünk az iskolásoknak ajándékot, amit nagy örömmel készített el mindenki. Advent első hetében mentünk, azon a napon mikor ovisaink először húztak az adventi naptárból és az iskolalátogatás volt az aznapi meglepetés. Hatalmas ovációval fogadták, főleg volt csoporttársaik viszontlátásának reményében. Az iskolát könnyen meg tudtuk közelíteni, mindössze egy busszal kellett utaznunk, amit szintén nagyon élveztek a gyerekek.

Az iskolában tárt kapukkal várt minket a mindig mosolygós alsós igazgató néni, és kedvesen a könyvtárhoz irányított bennünket, ahol kényelmesen le tudtunk vetközni. Majd csoportunkat jól átgondoltan két részre osztották és ily módon két különböző foglalkozást két különböző helyszínen tekinthettünk meg. Közben gyermekeinknek lehetőség adódott megismerkedni az iskolásokkal, hiszen két helyszínen is az osztálynak ugyanazon részével töltöttek időt. Nagyon érdekes matematika óra és egy jól szervezett tornaóra részesei lehettünk. Sok új ötlettel gazdagodhattunk mi pedagógusok is. Örömmel vettem észre, hogy a matematika órán belül egy-egy játék során hogyan differenciált a tanító néni, hogy mindkét korosztály számára élvezhető legyen a játék. Olyan volt, mintha kicsit bepillanthatunk volna a jövőbe, hiszen láthattuk, hogy vajon hogyan fognak viselkedni gyermekeink az iskolában.

Az óralátogatások után egy bábelőadást láthattunk, amit nagy figyelemmel néztek végig gyermekeink, már újra együtt. Egy kedves karácsonyi történetet láthattunk az 5. osztályos tanulók részéről. Az előadást követően szépen terített asztalnál vendégeltek meg bennünket a könyvtárban. Nagyon szép emlékekkel tértünk vissza az óvodánkba, különösen nagy örömet jelentett a régi csoporttársaikkal való találkozás. Az egész hét folyamán sokszor emlegették még a gyerekek, hogy nagyon jól érezték ott magukat. Néhány ott megismert tevékenységet később is játszottunk velük, mert kérték.

Köszönjük, minden iskolai dolgozónak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy egy szép élménnyel gazdagodjunk.

Csete Nóra, óvónő, Kisharang csoport

Látogatás a Rózsakerti iskolában

Nagy izgalommal készültünk a gyerekekkel az iskolába. A Szőlőfürt csoportnak csak egy kisebb része lesz iskolás a következő tanévtől. Vajon mit fogunk csinálni? Kik fogadnak minket? Milyenek lesznek az iskolás gyerekek és milyen lesz az iskola? – hangzottak a kérdések a gyerekektől.

A fogadtatás nagyon szívélyes volt, már vártak minket. Először a könyvtár terembe mentünk, ahol lehetőségünk volt lepakolni és megtudtuk mi is vár ránk. Az 1. a. osztályosok fogadtak minket. A délelőtt folyamán megnéztünk, és részt vettünk egy torna és matematika órán. Nagyon pozitív első benyomásaim voltak. A pedagógusok nyitottak és kedvesek, az elsős gyerekek pedig segítőkészek voltak. Az óvodásoknak lehetőségük volt együtt dolgozni az elsősökkel. Nagyon aktívan dolgoztak és tetszett nekik. Igazi iskolásnak érezték magukat. Az órák játékosak voltak, ami megkönnyítette az óvodások beilleszkedését.

A folyosón uralkodó légkört is pozitívnak éreztem. Azt lehetett látni a gyerekeken, hogy szeretnek oda járni és jól érzik magukat. Találkoztunk elballagott, Halacska gyerekekkel is, akiken az látszott, hogy az óvoda után új otthonra leltek.

Lehetőségünk volt megnézni egy báb előadást is, ami ajándék volt az ovisok számára. Végül szeretetvendégségen vettünk részt, amit az iskola készített a gyerekek számára.

Sok élménnyel gazdagodtak a gyerekek és az óvodában is ezt mesélték a társaiknak.

Vanka Ingrid, óvónő Szőlőfürt csoport

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
Halacska Református Óvodája
1221 Budapest, Törley tér 3-4.
Tel. 06 (1) 482 02 24
Email: halacskaovi@freestart.hu